

МАКРОЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ

В.А. ПРЕДБОРСЬКИЙ,

д.е.н., професор, Національна академія внутрішніх справ

Провідна функція тіньового парасуспільства

У статті розглядається сутність та причини існування перманентного відтворення провідної функції тіньового парасуспільства – тіньового перерозподілу власності та влади, домінуючих вузлових впливів у тішовій інституційній структурі, її основних форм.

Ключові слова: тінове парасуспільство, макрорейдерство.

В.А. ПРЕДБОРСКИЙ,

д.э.н., профессор, Национальная академия внутренних дел

Ведущая функция теневого параобщества

В статье рассматриваются суть и причины существования перманентного воспроизводства ведущей функции теневого параобщества – теневого перераспределения собственности и власти, доминирующих узловых влияний в теневой институциональной структуре, ее основных форм.

Ключевые слова: теневое параобщество, макрорейдерство.

V. PREDBORSKIJ,

doctor of Economics, professor, National Academy of Internal Affairs

The leading feature of the shadow society couple

The article examines the nature and reasons for the existence of a permanent reproduction of the leading features paraobschestva shadow – the shadow redistribution of property and power, dominant nodal influences in the shadow of the institutional structure, its basic forms.

Keywords: shadow couple society, macro raid.

Постановка проблеми. Аналіз сутності низки сучасних етапів вітчизняного поступу свідчить про наявність псевдо-трансцендентального, перманентного відтворення його провідної функції щодо тіньового перерозподілу власності та влади, домінуючих впливів у тішовій інституційній структурі, що не може не згубно відбиватися на успішній розбудові українського суспільства. У чому причина наявності цього стійкого антиреформістського тренду, чи є він проявом лише надлишкової девіантності сучасного політико-економічного класу, чи є виразом трансцендентального кармічного суспільного прокляття?

Вимоги сучасності щодо протидії тішовим суспільним процесам знайшли відображення у ряді важливих законодавчих, нормативно-правових актів держави, таких як: закони України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні на 2014–2017 роки» (2014), «Про запобігання ко-

рупції» (2014), Укази Президента України «Про невідкладні додаткові заходи щодо посилення боротьби з організованою злочинністю і корупцією» (2003) та «Про першочергові заходи щодо детінізації економіки та протидії корупції» (2005), постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної програми щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015–2017 роки» (2015), цілий ряд відомчих актів з питань відстеження процесів тінізації економіки та розроблення рекомендацій щодо обмеження її зростання.

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. До вітчизняних досліджень з тішової економіки відносяться праці В.Д. Базилевича, А.В. Базилюка, О.І. Барановського, В.М. Бородюка, Г.С. Буряка, З.С. Варналія, А.С. Гальчинського, Я.Я. Дьяченка, С.О. Коваленка, І.І. Мазур, В.О. Мандибури,

О.В. Турчинова та ін. Значний внесок у розробку адміністративно-правових і кримінально-правових аспектів протидії корупції зробили вітчизняні вчені-юристи.

У той же час у зв'язку з недостатнім системним вивченням явищ тіньових деформаційних процесів, причини їх існування та розвитку потребують подальшого вивчення причини системної сталості тінзації перерозподілу власності та влади, домінуючих впливів у тіньовій інституційній структурі, що стає тіньовою альтернативою системних суспільних реформ.

Метою статті є подальший дискурсивний розвиток вивчення сутності причинного комплексу тінзаційного зростання на основі тіньового перерозподілу власності та влади в тіньовому парасуспільстві, існування останнього як найактивнішого деструктивного, демотиваційного засобу економічного зростання.

Виклад основного матеріалу. Однією з найсуттєвіших загроз національній безпеці у вітчизняному суспільстві є розвиток механізмів гальмування його модернізації, що прирікає країну на виштовхування за межі кола сучасних суб'єктів світового модернізаційного економічного домінування в зону маргінальних країн, «неісторичних» націй тощо [1, с. 126–131].

Соціально-економічна структура суспільства переполюється механізмами тіньового розвитку, здійснюється трансмутацийний перехід до зростання процесів архаїзації та посилення потенціалу соціально-економічної деградації. Головною функцією суспільного розвитку за цих умов стає паразитарний тіньовий перерозподіл власності та влади, домінуючих впливів у тіньовій інституційній структурі, яка за умов зміцнення механізмів гальмування та деградації перетворюється у системну перманентну. Політико-економічні команди змінюють одна одну у керма державного регулювання, однак сутність засобів конкурентного піднесення переможців залишається незмінною – потяг до здебільшого тіньового перерозподілу власності та влади. В цьому виявляється «реінкарнація» квазібільшовицького підходу до домінування над політико-економічними конкурентами та забезпечення економічного панування на основі принципу «грабуй нагробоване». Вона реалізується у межах відповідної, специфічної суспільної форми, якою є тіньове парасуспільство [2, с. 3–8].

Конкретно-історична форма тіньового парасуспільства, яка є адекватною суспільною макроструктурою для забезпечення системного тіньового перерозподілу власності та влади, є результатом діалектичного заперечення та утримання в собі (діалектичне зняття) попередніх форм історичного розвитку, вона має кланову, неформальну структуру, сформовану на базі територіально-бізнесового та службово-бізнесового нагромадження клієнтських, корупційних зв'язків в адміністративно-бізнесових групах, що в значній мірі підпорядковані пост- та неоімперським впливам, залежностям та інтересам, які утворюють нетранспарентну, «автономну» (від офіційної держави, суспільства), паразитарну, паралельну, закорінену у простір офіційної, державу (державу – реципієнта паразитарних структур), яка живе за традиціями внутрішньо-кланового звичаєвого права. Таким чином, дисфункційні проблеми організації влади, зокрема наявності в ній системної тінзації, корупції в Україні, обумовлені найтіснішим зв'язком із закономірностями інтенсивного

типу тіньової діяльності, розвитку метаморфоз неформальної організації, наявності джерел потенційної дисфункційності в їх генезі [3].

Суспільна позиція кланово-корупційної, тіньової держави, як кризової її форми, за межами впливу, регулювання та офіційної державної влади, замість цього виведення її з-під контролю суспільства, створення «автономної» тіньової держави – двійника та опонента і водночас реципієнта офіційної, перетворює її на наймогутнішу частину сучасної тіньової діяльності, на основний активатор, репродуктор, каталізатор поширення паразитарної тінзації економічного життя через перекладання фіскального тягаря на плечі ординарної економіки. Ця друга тіньова, паразитарна «автономна» держава не тільки знаходиться поза офіційного контролю та регулювання, але й активно протистоїть, вибудовує систему їх нейтралізації, протидії офіційній державі, в значній мірі обмежує її можливості щодо реформування та розвитку, контролю з боку суспільства.

Наявність у системі «автономної» тіньової держави тих чи інших суб'єктів не залежить від їх участі в офіційних правлячих коаліціях чи владних інституціях, зміна політичного забарвлення яких, однак, обумовлює переформатування конфігурації «автономної» держави.

Другою стороною симбіозу тіньової влади та бізнесу (економіки) у вітчизняному суспільстві є наявність тіньової паразитарної (олігархічної) елітної структури, яка синкретично (гібридно) зв'язана з владою, органічно інтегрована з нею.

Домінуюча сучасна елітна, кланово-корупційна, паразитарна, тіньова економіка – це базовий (в межах загального економічного простору) системоутворюючий сектор народногосподарської структури, як правило, за межами реального сектора, який визначає головне спрямування, систему головних інтересів і протиріч економічного розвитку тіньового парасуспільства, характер зв'язку між базовим і периферійними секторами. Це синергетична форма утворення та розширення структурного розламу, що покладено на підсилення потоку гібридизації (синкретизму) вищих ланок влади та великого бізнесу. Дослідження конкретної соціально-економічної форми елітного сектора, його зв'язків з тіньовою державою залежить від відповідних функцій конкретно-історичного етапу розвитку всієї економічної структури суспільства, в яких відбувається модифікація цієї форми. В умовах гострої кризи державного управління, загострення протиріч модернізації, панування як провідної тіньової функції перерозподілу власності та влади елітний сектор не може не набувати паразитарної форми.

Змістом синкретизму гострокризової форми «автономної» держави та тіньового, паразитарного (олігархічного) сектора є відносини монополізації адміністративно-економічного, бізнесового, політичного ресурсу для обмеженого кола осіб, забезпечених олігархічними, політичними відносинами, корупційними та родинними, партійними зв'язками з вищими щаблями адміністративної та судової влади, правоохоронних органів, відсутністю економічної, політичної, кадрової конкуренції в поєднанні з необмеженим доступом до національних ресурсів країни. Форма існування симбіозу елітного сектора та «автономної» держави набуває в сучасності поширеної домінуючої форми тіньового парасуспільства – альтернативного тіньового центру влади та суспільного розвитку. У цих умовах корупція набуває системного характеру, стає

неодмінним мегаатрибутом адміністративної системи, іманентним способом її регуляції. Тіньове парасуспільство – це закрита бізнесово–владна сфера суспільства, що монополізована олігархічними структурами, які мають на меті набуття політичного впливу та надвисоких доходів за допомогою використання значною мірою спекулятивного фінансового капіталу [4, с. 10]. Існуюча як пануюча тіньова структура, тіньове парасуспільство утворює, відповідно до своїх потреб, й тіньову політичну, судову, правоохоронну, соціально–економічну інфраструктуру, що зумовлює тіньовий режим функціонування рядових суб'єктів господарювання.

Тіньове парасуспільство – перехідна квазібільшовицького типу пострадянська структура для виконання функцій початкового нагромадження капіталу, тіньового позаекономічного перерозподілу власності та влади, домінуючих впливів у тіньовій інституційній структурі, на користь олігархічного сектору, яка вийшла за часові межі, що їй історично були відведені і які перетворилися на головне гальмо вітчизняного суспільного реформування. Активна розбудова тіньового парасуспільства вкрай загострює суспільні протиріччя, протиріччя між владою та суспільством, синергетично посилює фактори їх розвитку за сучасних умов, обумовлює швидку деградацію правлячого класу.

Сучасне загострення кризи державного управління, економічної кризи в країні, численні фактори «гібридної війни» активно виконують синергетичну функцію щодо посилення перерозподілу власності та влади, домінуючих впливів у тіньовій інституційній структурі на користь новітніх суб'єктів паразитарного, тіньового парасуспільства, який набув перманентного характеру:

1) наявність системної провідної функції тіньового парасуспільства – тіньового перерозподілу власності та влади, домінуючих впливів у тіньовій інституційній структурі, є проявом історичної «реінкарнації» квазібільшовицького тіньового парасуспільства зі системою відповідних йому архаїчних станів – атракторів тіньового державно–терористичного перерозподілу.

Соціально–економічна система має широкий комплекс генетично визначених архетипів режимів еволюційної поведінки в залежності від значень певних внутрішніх та зовнішніх параметрів функціонування (вони називаються керуючими). Різним режимам відповідають різні варіанти архітекtonіки складних економічних механізмів, що запроваджують комплекс асимільованих архетипів і які реалізуються відповідно до характеру зміни керуючих параметрів. У залежності від цього система «обирає» той чи інший режим [5, с. 26–28, 154, 155];

2) інвестиційний клімат в умовах довгострокової економічної кризи залишається стабільно несприятливим. Звітні дані свідчать про подальше падіння інвестиційної активності, а отже про поглиблення інвестиційної кризи, що жорстко обмежує модернізаційні економіко–технологічні перетворення суспільного виробництва. Переважна частина інвестиційної пропозиції формується за рахунок власних коштів підприємств. При цьому головна проблема сучасного інвестиційного ринку виявляється у відтворенні надзвичайно обмежених можливостей внутрішніх нагромаджень в країні (особливо в ординарному секторі економіки) і нездатності приватних інвесторів у повній мірі компенсувати дефіцит капіталовкладень для переборення інвестиційного спаду, за-

безпечення прогресивного перерозподілу власності та влади для зміни структури економіки, стрімкого переходу до новітніх технологічних укладів;

3) складовою причин існування явища перманентності тіньового перерозподілу власності та влади, домінуючих впливів у тіньовій інституційній структурі в Україні є наявність стійких (тіньових) переваг «ціни» застосування схем тіньового перерозподілу порівняно з «ціною» правового забезпечення інвестиційно–нагромаджувальної конкурентної першості. Це виявляється у високих трансакційних витратах первинної легалізації та підтримки інвестиційної діяльності бізнесу у вітчизняних умовах, системному бюрократично–корупційному тиску, що створює перепони для вільного розвитку ринкових відносин.

Один із засновників неінституціоналізму Ернандо де Сото щодо ролі тіньової економіки у розвитку залежних країн зауважує, що потяг громадян цих країн до дій поза законом в значній мірі є результатом національної оцінки витрат «законослухняності». Таким чином, основною причиною тіньової економічної активності слід вважати нераціональний правовий режим, коли процвітання компанії у меншій мірі залежить від того, наскільки добре вона працює і, в більшій – від витрат, що покладаються на неї законом. Підприємець, який краще маніпулює цими витратами або зв'язками з чиновниками, виявляється більш успішним, ніж той, хто стурбований лише виробництвом [6, с. 178, 189];

4) українська економіка позбавлена стратегічних часових вітрил управління, у тому числі довгострокових інвестиційно–нагромаджувальних засобів. Причиною цього є як загальний занепад державного регулювання, так й існування небезпечного явища – стрижня сучасних тіньових механізмів – синкретизму (невіддільності), гібридизації (змішування) влади та бізнесу [7, с. 139–141].

Оскільки каденція влади обмежена у часі, то і синкретизований з нею бізнес також має такі ж обмеження, що значно стискають горизонт довгострокового інвестування як засобу легітимного перерозподілу. Незважаючи на явище політичного зрадництва, як засобу вийти за вузькі часові межі перебування політичної команди на верхівці влади, воно не в змозі подолати принципову невизначеність інвестиційної поведінки у довгостроковому періоді. Як альтернатива цьому посилюються тіньові механізми перерозподілу;

5) економіці України історично та логічно притаманний селянський базис, селянські форми організації, які визначають надзвичайне розповсюдження неформальних (тіньових) форм [7, с. 109–134], консервації суспільного розвитку, його архаїзації, зокрема посилення перерозподільних процесів – переділів землі тощо [8, с. 189–201].

Так, найвідоміший український економіст М.І. Туган–Барановський опублікував цілу серію ґрунтовних праць, в яких на відміну від сучасних українських дослідників велика увага була приділена майбутньому обцинних форм, зокрема досвіду влаштування обцин в історії людства та аналізу цього досвіду [9]. Найбільш ґрунтовні з них «Общественно–экономические идеалы нашего времени» (СПб., 1913) і «В поисках нового мира. Социалистические общины нашего времени» (СПб., 1913).

Остання стала ще одним вагомим аргументом вченого на користь необхідності врахування генетичної спадковості віт-

чизняної суспільної організації. М. Туган–Барановський досліджує різні типи та види кооперації, їхні соціальні, організаційні та господарські характеристики, роль і можливості у захисті інтересів різних прошарків трудящих, їх можливості щодо зменшення напруги суспільних протиріч;

б) величезний вплив на історичний розвиток України здійснювали та здійснюють декілька імперій та постімперій – Росія, Австро–Угорщина, Німеччина, Османська імперія, Річ Посполита тощо, взаємодія яких між собою утворює потужний синергетичний ефект. Це не могло не позначитися на існуванні різних відцентрових тенденцій сучасної дезінтеграції українського суспільства. Так, дослідник українського суспільства Д.В. Яневський відмічає, що впродовж останніх 11 століть на території земель, що утворюють сучасну Україну, діяли принаймні близько 25 правових традицій та законодавчих комплексів у значній мірі імперського походження [10, с. 7–8].

Метрополія імперій (постімперій), як й імперські утворення, є головними провідниками домінуючого субдукційного тінізаційного консервуючого впливу на імперську периферію.

Особливо деформаційно небезпечними для українського суспільства є імперські впливи на національну еліту, за допомогою яких здійснюється розбещення моделлю колабораціонізму власних верхів, у тому числі за допомогою спецслужб, активний перерозподіл кращих ресурсів проімперських місцевих еліт на користь метрополії, що фактично знищує кадрові ресурси всієї периферії імперії;

г) таємна, тінізаційна діяльність всього державного апарату, всієї політичної неоімперської структури, їхній вплив на периферію імперії, щодо забезпечення, зокрема, провідної функції тінювого парасуспільства, перетворюється на домінуючий. В умовах глибокої кризи радянської системи «...дивлячись на вмирущу партію, заражену гангреною корупції, таємні служби готувалися привласнити собі всю повноту влади. Задля цього вони створили *in extremis* коло смертного одра КПРС «тінюву армію», озброєну найскладнішою апаратурою, необмеженими засобами і повноваженнями; її вкрай специфічне завдання полягало в таємній реінфільтрації в колективи великих і малих підприємств, заводів та інституцій. Завдяки тому дрібному й потаємному державному перевороту КГБ – цей інструмент на службі дискредитованої партії – остаточно піднісся до рангу зверхника і господаря. Водночас перебуваючи і на вершині влади, і в сукупності регіональних структур, КГБ пронизав усю величезну советську імперію» [11, с. 35]. «Вибір Андропова був украй промовистий й офіційно та безперечно підтвердив факт, що таємні служби нарешті вирвали владу в Комуністичній партії... Проекти і стратегії розробляли в КГБ, Політбюро схвалювало їх, а потім повертало КГБ для реалізації. Справжньою владою був КГБ» [11, с. 14–15].

Таким чином, відбулося становлення сучасної системи тінізаційної діяльності істеблішменту тінювого парасуспільства, спецслужб інших імперій в постімперський період їх розвитку, домінуючого їх впливу на весь пострадянський простір, у тому числі на Україну щодо консервації процесів перерозподілу влади та власності, на подальший процес переродження, перш за все, її еліти, набуття нею рис усе більш паразитичного прошарку.

Основною формою тінювого перерозподілу власності та влади в умовах панування тінювого парасуспільства, яке

склалося у пострадянський період, є макрорейдерство. На відміну від корпоративного рейдерства, що являє собою недружнє поглинання на рівні міжкорпоративних відносин, макрорейдерство є системним, синергетичним макроявищем щодо перерозподілу широкого кола об'єктів власності та влади міжгалузевого та міжрегіонального рівня, який системно здійснюється суб'єктами тінювого парасуспільства і становить їх монополію. До адаптованих ними під інтереси тінювого парасуспільства і паразитарно використовуваних головних засобів макрорейду слід віднести революції, війни, перманентне реформування, приватизацію, інфляційне зростання, системні кризи, корупцію, дискреційний доступ до кращих ринків, системні бюджетні преференції, власне мікрорейдерство тощо. Макрорейдерство базується на системній основі криміногенно–інноваційного типу паразитарного зростання суб'єктів тінювого парасуспільства [12, с. 3–6].

Необхідність широкого модернізаційного інституційного оновлення суспільства, обмеження системного паразитарного перерозподілу власності та влади, обумовлює виконання для цього необхідної передумови – попереднього обмеження, поступової детнізаційної руйнації системи наявного тінювого парасуспільства. Адже, як правило, найрішучіші реформістські заходи, покладені на існуючий тінювий базис, систему тінювого перерозподілу власності та влади, можуть спричинити лише їх посилення, прискорення подальших тінізаційних процесів.

Вітчизняна суспільна система з точки зору детнізаційного очищення, катарсису на даному етапі свого розвитку проходить точку біфуркації, в якій система опиняється перед вибором різних шляхів: можливості започаткування потужного тренду щодо подолання системних протиріч тінізації, підняття якості системи до стану вищої структурованості, самоорганізації та конкурентоспроможності або подальшого падіння, деградації, архаїзації та тінювої маргіналізації.

Висновки

Соціально–економічна структура суспільства переповнюється механізмами тінювого розвитку, здійснюється трансмутаційний перехід до зростання процесів архаїзації та посилення потенціалу соціально–економічної деградації. Головною функцією суспільного розвитку за цих умов стає паразитарний тінювий перерозподіл власності та влади, домінуючих впливів у тінювій інституційній структурі, яка за умов зміцнення механізмів гальмування та деградації перетворюється у системну перманентну. В цьому виявляється «реінкарнація» квазібільшовицького підходу до домінування над політико–економічними конкурентами та забезпечення економічного панування на основі принципу «грабуй награване». Вона реалізується у межах відповідної, специфічної суспільної форми, якою є тінюве парасуспільство.

Конкретно–історична форма тінювого парасуспільства, яка є адекватною суспільною макроструктурою для забезпечення системного тінювого перерозподілу власності та влади, є результатом діалектичного заперечення та утримання в собі (діалектичне зняття) попередніх форм історичного розвитку, вона має кланову, неформальну структуру, сформовану на базі територіально–бізнесового та службово–бізнесового нагромадження клієнтських, корупційних зв'язків в адміністративно–бізнесових групах, що в значній мірі під–

порядковані пост- та неоімперським впливам, залежностям та інтересам, які утворюють нетранспарентну, «автономну» (від офіційної держави, суспільства), паразитарну, паралельну, закорінену у простір офіційної, державу (державу – реципієнта паразитарних структур), яка живе за традиціями внутрішньо-кланового звичаєвого права.

Наявність системної провідної функції тіньового парасуспільства – тіньового перерозподілу власності та влади, домінуючих впливів у тіньовій інституційній структурі, є проявом історичної «реінкарнації» квазібільшовицького тіньового парасуспільства зі системою відповідних йому архаїчних станів – атракторів тіньового державно-терористичного перерозподілу.

Основною формою тіньового перерозподілу власності та влади в умовах панування тіньового парасуспільства, яке склалося у пострадянський період, є макрорейдерство.

Вітчизняна суспільна система з точки зору детінізаційного очищення, катарсису на даному етапі свого розвитку проходить точку біфуркації, в якій система опиняється перед вибором різних шляхів: можливості започаткування потужного тренду щодо подолання системних протиріч тінізації, підняття якості системи до стану вищої структурованості, самоорганізації та конкурентоспроможності або подальшого падіння, деградації, архаїзації та тіньової маргіналізації.

Список використаних джерел

1. Кремень В.Г. Україна: альтернативи поступу (критика історичного досвіду) / В.Г. Кремень, Д.В. Табачник, В.М. Ткаченко. – К.: ARC-UKRAINE, 1996. – 793 с.

2. Предборський В.А. Сучасна форма вітчизняного тіньового парасуспільства / В.А. Предборський // Формування ринкових відносин в Україні: зб. наук. пр. Науково-дослідного економічного ін-ту Мін-ва економіки України. – К., 2016. – Вип. 3. – С. 3–8.

3. Предборський В.А. Типи тіньового зростання і форми тіньової організації національної економіки / В.А. Предборський // Формування ринкових відносин в Україні: зб. наук. пр. Науково-дослідного економічного ін-ту Мін-ва економіки України. – К., 2015. – Вип. 12. – С. 3–8.

4. Потемкин А. Элитная экономика / А. Потемкин. – М.: ИНФРА-М, 2001. – 360 с.

5. Свідзинський А.В. Синергетична концепція культури / А.В. Свідзинський. – Луцьк, 2008. – 695 с.

6. Сото Е. де. Иной путь. Невидимая революция в третьем мире? / Сото Е. де. – М., 1995. – 436 с.

7. Предборський В.А. Теорія тіньової економіки в умовах трансформаційних процесів / В.А. Предборський. – К.: Задруга, 2014. – 400 с.

8. Туган-Барановський М.І. Політична економія. Курс популярний / М.І. Туган-Барановський. – К.: Наукова думка, 1994. – 262 с.

9. Туган-Барановський М.І. В поисках нового мира. Социалистические общины нашего времени / М.І. Туган-Барановський. – СПб., 1913. – 100 с.

10. Яневський Д.Б. Загублена історія втраченої держави / Д.Б. Яневський. – Харків: Фоліо, 2009. – 252 с.

11. Блан Е. Родом із КГБ. Система Путіна / Е. Блан. – К.: Темпора, 2009. – 360 с.

12. Предборський В.А. Типи тіньового зростання і форми тіньової організації національної економіки / В.А. Предборський // Формування ринкових відносин в Україні: зб. наук. пр. Науково-дослідного економічного ін-ту Мін-ва економіки України. – К., 2015. – Вип. 12. – С. 3–8.

В.П. ПАВЛЕНКО,
д.е.н., НДЕІ Мінекономрозвитку і торгівлі України,
О.Ю. РУДЧЕНКО,
д.е.н., професор, НДЕІ Мінекономрозвитку і торгівлі України

Підвищення ефективності управління об'єктами державної власності

У статті розглядаються особливості сучасної моделі управління об'єктами державної власності в Україні та актуальні питання щодо підвищення її ефективності.

Ключові слова: управління, державний сектор.

В.П. ПАВЛЕНКО,
д.э.н., НИЭИ Минэкономразвития и торговли Украины,
А.Ю. РУДЧЕНКО,
д.э.н., профессор, НИЭИ Минэкономразвития и торговли Украины

Повышение эффективности управления объектами государственной собственности

В статье рассматриваются особенности современной модели управления объектами государственной собственности в Украине и актуальные вопросы повышения ее эффективности.

Ключевые слова: управление, государственный сектор.

V. PAVLENKO,
doctor of economic sciences, SRIE Ministry of Economic Development and Trade of Ukraine,
A. RUDCHENKO,
doctor of economic sciences, SRIE Ministry of Economic Development and Trade of Ukraine

Improvement of efficiency of state property objects management

The article deals with peculiarities of modern management model of state property objects in Ukraine as well as topical issues of improvement of its efficiency.

Keywords: management, state property.